

the present. I request the House that I may be allowed to withdraw the resolution.

Resolution was, with leave, withdrawn.

**Government Servants with 20 years of Service—
Dispensing with service.**

Mr. T. K. Nayar.—Sir, the resolution runs thus.—

"This Council recommends to the Government to dispense with the services of those Government servants, who have put twenty years of service or more to give room for at least a small portion of the educated unemployed young men in our State.."

ഇതിൽ ചിരദീർഘമായ ഭാഗങ്ങളൊന്നുമില്ലെന്നുള്ളതു തീർച്ചയാണ്. ഇതിനു വലിയൊരു പ്രസംഗംതന്നെ ആവശ്യമായി. എന്റെ ഉദ്ദേശം മുഴുവൻ ഏതാണ്ട് ഈ റസലൂഷൻ വായിച്ചാൽ അറിയാം. ഉദ്യോഗത്തിൽ ഒരാൾ കയറിയതിന്നാൽ പലന്നെ ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ അതിനകത്തുതന്നെ ഇരിക്കുവാൻ വേണ്ട സ്വർഗ്ഗം ഉണ്ടാകും. എങ്ങനെയെങ്കിലും അതിൽ നന്നു പുറത്തു ചാടിയാൽ പലനേയും അകത്തേക്കു കയറുവാനുള്ള തരം നോക്കും.

അത് എന്നൊരു ജാതിയുണ്ട്. അതിന്റെ ഒരു തല ചാടിച്ച് മാറിയാൽ മറെറൊരാൾക്കു പാടിയിട്ടും. അതുപോലെ—

മിസ്റ്റർ പി. കമാരനെഴുത്തശ്ശൻ.—ചോദ്യങ്ങൾക്കുമേൽ

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ.—കൊച്ചി രാജ്യത്തിന്റെ ചോദ്യങ്ങൾക്കുണ്ടെന്നോ? അതു പറയുന്നില്ലെന്നുള്ളതു. അകത്തു കടന്നു പോകുന്നതല്ലാതെ പുറത്തേയ്ക്കു പോകുന്നതു കാണുന്നില്ല. എങ്ങനെയെങ്കിലും ഉദ്യോഗം ഒഴിവാക്കുകയോ അകത്തുള്ളവർ പലന്നെയും കടന്നുപോകുന്നതല്ലാതെ പുറത്തുള്ളവർ അകത്തു പോകുന്നതായി കാണുന്നില്ല. ഈ വിധത്തിൽ അടുത്തകാലത്തുതന്നെ സംഗതിവരുന്ന് പുറത്തുപോയവരുംകൂടി അകത്തു കയറിയിട്ടുണ്ട്. അവർക്കുണ്ടാകത്തക്ക കയറിപോകുന്നതിനു എത്രമാത്രം ആഗ്രഹമുണ്ടോ അതിലധികം ആഗ്രഹമാണ് ഉദ്യോഗമില്ലാതെ പുറത്തുനില്ക്കുന്നവർക്ക്. അവരും എങ്ങനെയെങ്കിലും അകത്തു കയറിയാൽകൊള്ളാമെന്നു കാത്തിരിക്കുകയാണ്. അതിനു സൗകര്യം കിട്ടാത്തതിന്നു വളരെ വ്യസനം അവർക്കുണ്ട്. അകത്തുകടന്നുവെക്കുവാൻ ഒട്ടുംതന്നെ സ്ഥലമില്ല. എല്ലായിടത്തും അളക്കുറവു നോക്കിയിരിക്കുന്നുണ്ട്. തല കടത്തുവാൻപോലും സ്ഥലമില്ല. ഇനി എന്താണു വിധി എന്ന് അവർ ആലോചിക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നത്. എന്നാൽ സ്ഥലമില്ലാത്തവരുടെയിടയിലേക്കു പുറത്തുപോയവരെ പെട്ടെന്ന് കയറി വയ്ക്കുന്നുമുണ്ട്. ൨൫ കൊല്ലം ഒരാൾ സർവ്വ് ചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അയാൾക്ക് ൫൫ വയസ്സു തികയുന്നില്ല. ൫൫ വയസ്സു തികഞ്ഞുകഴിഞ്ഞാൽ പലന്നെ നാലുമാ

സത്തെ ലീവായി. ആ ലീവിനിടയ്ക്ക് ഡസൻ ആയിട്ട് രണ്ടാമതും അകത്തേയ്ക്ക് പോകേണ്ടിവന്നാൽ പോകാം.—

ഇതൊന്നു നിർത്തിട്ട് ഉദ്യോഗമില്ലാതെ പുറത്തുനില്ക്കുന്നവരുടെ കാര്യമൊന്നു നോക്കണമെന്നുമാത്രമേ ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നുള്ളൂ.

മിസ്റ്റർ ടി. എ. രാമചന്ദ്രൻ.—വയസ്സ് തെറ്റി പറഞ്ഞിരുന്നാലോ?

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ.—അതു പറയണ്ട, ജാതകത്തിന്റെ തെറ്റായിരിക്കാം. ഈ റസലൂഷനിൽ ൨൫ കൊല്ലം സാധാരണയായി വെച്ചിരിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് ൨൦ കൊല്ലം കുറച്ച് ൨൦ കൊല്ലം സർവ്വ് ചെയ്താൽ പെൻഷൻ കൊടുത്ത് പരിശുദ്ധക്കണം എന്നാണ് ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. അഞ്ചു കൊല്ലം കുറയ്ക്കുന്നതു പോരാ എന്നുണ്ടെങ്കിൽ പത്തു കൊല്ലമാക്കി കുറയ്ക്കുവാനും എന്നിങ്ങനെ വീരോധമില്ല. ഇതു പറയുമ്പോൾ, ഇന്ന് ലോകമൊട്ടുക്കും ഇങ്ങിനെയാണു നടപ്പിലാക്കുന്നത്; തിരുവിതാംകൂറിലും ബ്രിട്ടീഷിലുമെല്ലാം ഇങ്ങിനെയാണ്; എന്നൊന്നും പറഞ്ഞിട്ടുകാണുന്നില്ല. അവയൊന്നും നടക്കാത്ത സംഗതിയാണ് ഇവിടെ നടത്തേണ്ടതെങ്കിൽ മറ്റുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലുള്ള കാര്യം എന്തിനു അന്വേഷിക്കുന്നു? ഗവണ്മെണ്ടുദ്യോഗത്തിൽ കയറിച്ചിട്ടില്ലാത്തവർ പുറത്തുപോകുന്നില്ലെങ്കിൽ പണം ചിലവാക്കി ബുദ്ധിമുട്ടി പഠിച്ച് ജോലിയൊന്നും ഇല്ലാതിരിക്കുന്നവർ പാണെ എവിടെ പോകും? വല്ല ഇൻഷുറൻസിലും ചെന്നു ചിടിക്കാമെന്നുവെച്ചാൽ അതിനും തരമില്ല. ഗവണ്മെണ്ടുദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്ക് ഒരിക്കലും ഒരു കാലഹരണവുമില്ലെന്നുവന്നാൽ മറ്റുള്ളവരുടെ കാര്യം വളരെ കഴുപ്പു ത്തിലാകും.

എക്സൈസ് കമ്മീഷണർക്കുതന്നെ ഈ സംഗതി നല്ലപോലെ അറിയാം. കള്ളപ്പാപ്പുകൾക്കും കുഞ്ചാവു പാപ്പുകൾക്കും ഒരു കാലഹരണമുണ്ട്. അതെല്ലാം ജന്മപയ്യണം ലേലംപിട്ടിച്ച് കൊടുക്കുകയല്ല ചെയ്യുന്നത്. രണ്ടോ മൂന്നോ കൊല്ലം കൂടുമ്പോൾ അതിനും കാലഹരണമുണ്ട്. ഇത്രത്തോളം ഈവക ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു ശമ്പളം കൊടുത്തുകൊള്ളാമെന്നുവെച്ച് ആരെങ്കിലും പണ്ടു കാലത്തു് കൊച്ചി രാജ്യത്തെ പൊതുഫണ്ടിലേയ്ക്ക് കടം വാങ്ങിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. എങ്ങിനെയെങ്കിലും അവരെ ചുരുത്തിക്കൊണ്ടുപോകാമെന്നും ഏറ്റിട്ടില്ല. എന്തോ ചിലരെ പിടിച്ചു ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരായി വെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുമാത്രമല്ലാതെ അവർക്കുതന്നെ ഇങ്ങിനെ ജന്മപയ്യണം ഇരിക്കണമെന്നുവന്നാൽ പാണെ യെന്നാണു സ്ഥിതി? കൂട്ടിച്ചേർത്താൽ ഇരുപതു കൊല്ലത്തിലധികം ഒരാളെ ഉദ്യോഗത്തിൽ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവാൻ പാടുള്ളതല്ല. മാസത്തോളം എണ്ണൂറു രൂപാ ശമ്പളം വാങ്ങുന്ന ആളുകളുടെ

കാര്യംതന്നെ നോക്കാം. ഒരു കൊല്ലം കഴിയുമ്പോൾ പതിനായിരം ഉറപ്പുക വീതം അഞ്ചുകൊല്ലം കഴിയുമ്പോൾ അമ്പതിനായിരം ഉറപ്പുക ആ ഒരു ഉദ്യോഗത്തിനുവേണ്ടി ചിലവെടുക്കുന്നുണ്ട്. ചുരുക്കത്തിൽ എന്റെ അഭിപ്രായം പറഞ്ഞാൽ ഇരുപതു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞാൽ ഫുൾ പെൻഷൻ കൊടുക്കണമെന്നാണ്. ഈ പ്രമേയം സ്വീകരിച്ചാൽ ആകാശമൊക്കെ ഇടിഞ്ഞുവീഴുമെന്നു കണ്ടോളർ പറയും. ഫുൾ പെൻഷൻ കൊടുക്കാൻ സാധിക്കയില്ലെങ്കിൽ ഫണ്ടിന്റെ നിലപോലെ പെൻഷൻ നിശ്ചയിക്കുക. അതുകൊണ്ട് ഇരുപതു കൊല്ലം സേവിച്ച ആളുകളുടെ കാര്യത്തിൽ അത് ഒരു വഴിവിടം പോലെ വിചാരിച്ച് ചെയ്താൽ മതിയെന്നാണ് ഈ സഭയ്ക്കു നില പ്രധാന തത്വം.

The House rose for lunch at 2 p. m. and met again at 3 p. m. with the Deputy President in the chair.

മിസ്റ്റർ ടി. എ. ഫാമോളിയർ.—ഞാനും ഈ പ്രമേയത്തെ പിന്തുടരുന്നു. ഇപ്പോഴുള്ള ഗവണ്മെണ്ടിന്റെ നയത്തിന് ഇങ്ങിനെ യുള്ള ഒരു പ്രമേയം പ്രത്യേകം ആവശ്യമായിട്ടുള്ളതാണ്. ആളുകൾക്കു വേണ്ടി ഉദ്യോഗം സൃഷ്ടിച്ചുവരുന്ന ഇക്കാലത്ത് ഈ പ്രമേയം വളരെ അത്യാവശ്യമായിട്ടുള്ള ഒരു കാര്യമാണ്. ആളുകൾക്ക് ഉദ്യോഗമുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്നു മനസ്സിലാക്കാതെ ഉദ്യോഗം സൃഷ്ടിച്ച് ആളെ വെയ്ക്കുകയാണെങ്കിൽ, അതും ചെറുപ്പക്കാരുടെ അതേ അയാളുടെ കാലം കഴിയുന്നതുവരെ വേറെ ആർക്കും അത് അനുഭവിയ്ക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ഇപ്പോൾ ചീഫ് കോട്ടിനെപ്പറ്റി ഒരു ഹരണം പറയാം. ഞാൻ ഇപ്പോഴുള്ള ജസ്റ്റിമാരെ ആക്ഷേപിക്കുകയല്ല. ഒരാൾ ചീഫ് കോട്ടിൽ ഒരു ജസ്റ്റിയായി വരികയും ആ ജസ്റ്റിയുടെ തക്കതായ പ്രാപ്തിയില്ലാത്തതിനെയും ചെയ്താൽ അയാൾ ആ ഉദ്യോഗത്തിലിരുന്നുവെന്നു കൊണ്ട് വെറുതെ I agree എന്നെഴുതിവിടുക മാത്രമല്ലാതെ പെൻഷൻ വാങ്ങുന്നതുവരെ പരിശ്രമം ഇടവരികയില്ല. എന്തെങ്കിലും ഒരു കാരണവശാൽ ഉദ്യോഗത്തിൽ ചാടിവീണാൽ അയാൾക്കു പ്രാപ്തിയില്ലെങ്കിലും അയാളുടെ കാലം വരെ അതിൽതന്നെ ഇരിക്കേണ്ടതായിട്ടാണ് വരുന്നതു. എന്നാൽ കൂടുതൽ യോഗ്യതയുള്ള ഒരാൾ വന്നാൽ അയാൾക്ക് ആ സ്ഥാനം കിട്ടുവാനും നിവൃത്തിയില്ല. ഇങ്ങിനെയാകുമ്പോൾ നാട്ടുകാർക്കു വളരെ ദോഷത്തിന് ഇടവരും. അതുകൊണ്ട് ഈ പ്രമേയത്തെ ഞാൻ ബലമായി പിന്തുടരുന്നു.

Mr. I. N. Menon.—Mr. President, Sir, I was struck with the ingenuity with which resolutions are moved in this House. Some hours ago there was a resolution to see that people don't go beyond 55. Here is an effort to see that people do not reach 55. My submission, Sir, to this House is that this resolution seems to be intended to deprive the Government at a time when

a person has gained some experience and when he is most useful to the public, of his service and assistance.

Again this House was asking the Government to see that money is not wasted and I should say that this resolution, if accepted, will lead to a swelling of the pension list. Of course, the Hon'ble Member has said that these people may be sent away without pension.

Mr. T. K. Nayar.—I never said that they must be sent away without pension. I said that they need not be given pension if there is no fund.

Mr. I. N. Menon.—I may just put it in another form. They have to go away without pension. There will be the other equally deplorable spectacle of old men in service who may not have put in 20 years' service and young men out of service who have had the misfortune to enter Government service early. In the interests of efficiency, in the interests of men who have sacrificed the best part of their life for the service of the country and in the interest of equity and public finance I consider this is a most impracticable resolution. So I most strongly oppose this resolution.

Then there is another thing. How would it strike the House if some one were to bring forward a resolution saying that Hon'ble Members who have sat in this Council for three years should go out of this Council by force?

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan.—In fact we go.

Mr. T. K. Nayar.—If the other side is elected by this House I would not have brought such a resolution.

Mr. I. N. Menon.—I know that the complaint is that we have a degree of permanency and others have not that.

Then there is another thing. What is the purpose of public service? Is it to find employment? This is not a factory, Sir. By this resolution it seems to me that the Government are here to employ people who have no other means of occupation. This cuts at the very root of the principles of office. This is most preposterous and therefore I request the Hon'ble Member to withdraw this resolution instead of putting the Government to the necessity of opposing it.

മിസ്റ്റർ കെ. എം. ഇബ്രാഹിം.—ബഹുമാനപ്പെട്ട വാദാഭ്യോസനംബരൻ ചില പായൻറകൾക്കു മറുപടി പറയുന്നതിനു മുമ്പായി ഈ പ്രമേയത്തെ ഞാൻ അനുകൂലമായി വാദിക്കുകയും പ്രധാന കാരണങ്ങളെ ചുറ്റി പറയാമെന്നു വാചാരിക്കുന്നു.

ഈ പ്രമേയത്തിന് ഈ നാട്ടിലെ ഭയങ്കരമായ തൊഴിലില്ലായ്മയുമായി ഒരു വലിയ ബന്ധമുണ്ട്. പഠിച്ചുള്ളവരിലുള്ള തൊഴിലില്ലായ്മയോ, ഇല്ലാത്തവരിലുള്ള തൊഴിലില്ലായ്മയോ

തു രൂപത്തിലുള്ള തൊഴിലില്ലായ്മയായാലും അതിന് ഈ പ്രമേയത്തിനും തമ്മിൽ ഒരു ബന്ധമുണ്ടെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ തൊഴിലില്ലായ്മയ്ക്കു ശരിയായ നിവാരണമാർഗ്ഗമായി ഒരു സാമ്പ്രതികമായ കൃഷിക്കെത്തൊഴിൽ യന്ത്രികരണപ്രസ്ഥാനം നടപ്പിലാക്കണമെന്നുള്ള ഒരു പ്രമേയം ഞാൻ ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നപ്പോൾ അപ്പറത്തലിയ്ക്കുന്ന എല്ലാ മെമ്പർമാരും കൂടി അതിനെ ഏകയോഗക്ഷേമമായി എതിർക്കുകയാണുണ്ടായത്. ഈ ഭാഗത്തു ഞാനും മിസ്റ്റർ അയ്യപ്പനും മിസ്റ്റർ ഇക്കണ്ടവാരിയരും മാത്രമേ പോളിൽ അനുകൂലിക്കുന്നവരായി ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ! മറ്റു അനുഭാഗാഗസ്ഥന്മാർ നിഷ്പക്ഷത പാടിപെട്ടു. എന്നാൽ കൌൺസിൽ പ്രോസിഡിംഗ്സിൽ ആ പോർമാത്രം കാണാനില്ല. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ കൃഷിയ്ക്കും കൈത്തൊഴിലിനും യന്ത്രങ്ങൾ ഉപയോഗിയ്ക്കുക; വേലക്കും വേലക്കാക്കും കൂടുതൽ ആവശ്യമുണ്ടാക്കുക എന്നിവകൾക്കായി വലുതായ ഒരു പ്രസ്ഥാനമുണ്ടായാൽ മാത്രമേ ൧൦൦ ക്ക് ൮൦% വീതം നിലകൊള്ളുന്ന നമ്മുടെ തൊഴിലില്ലായ്മയ്ക്കു രക്ഷയുള്ളൂ. വല്ലതും പറയുമ്പോൾ റഷ്യയാണെന്നും സോഷ്യലിസമാണെന്നും, ബോർഷേവ്ലിസമാണെന്നും മറ്റും പറയുന്ന മെമ്പർമാർ ഇപ്രകാരമുള്ള പരിമാത്രമായ പ്രശ്നങ്ങൾ വരുമ്പോൾ അതിനെ സ്വീകരിക്കേണ്ടതാണെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. ഇത് പ്രത്യേകിച്ചും ഞാൻ സർവ്വകലാശാലയിൽ പഠിച്ചുവരുന്ന ആളുകളുടെ തൊഴിലില്ലായ്മയെ പരിഹരിക്കുവാനുള്ള ഒരു നിശ്ചയമാണെന്ന് അവതാരകൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇതു സ്വീകരിയ്ക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നുള്ളതിന് അപ്പറത്തുനീനും പറഞ്ഞ സമാധാനം രസാവഹമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത് ൫൦ വയസ്സു കഴിഞ്ഞാലേ എഫിഷ്യൻസി വരുകയുള്ളുവെന്നാണ്. അത് ഒരു പുതിയ തത്വമായിട്ടാണ് ഞാൻ കരുതുന്നത്. ൪൦ വയസ്സുകഴിഞ്ഞാൽ മനുഷ്യന്റെ ബുദ്ധി പരന്നോട്ടു പോകുമെന്നാണ് മനുശാസ്ത്രങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. അതിനാൽ മനുഷ്യനുള്ള കഴിവുകൾക്കു ഭംഗം വരുന്ന കാലത്താണ് അവരുടെ ചൈതന്യത്തിനു ഭംഗിപ്പെടുന്നതെന്ന് ഇവിടെ ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ പറഞ്ഞതിന്റെ വ്യാഖ്യാനം തികച്ചും തക്കതാക്കാകും മനസ്സിലായിട്ടില്ല.

പിന്നെ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞ വേറെ ഒരു നിയമം ഇതിനു കൂടുതൽ പണം ചിലവാകുമെന്നാണ്. അവതാരകൻ തന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ ആ ഭാഗം ചൂണ്ടിക്കാണിയ്ക്കുകയുണ്ടായി. അതിലേയ്ക്കു കൂടി പണം ചിലവുണ്ടെന്നുതന്നെ വിചാരിക്കുക. തൊഴിലില്ലായ്മയെ പരിഹരിക്കുവാൻ വേണ്ടിയുള്ള ചിലവ് ഒരു വലിയ കാര്യമല്ല. അതിലേയ്ക്കു പബ്ലിക്സിൽ ഉണ്ടാക്കേണ്ട ചുമതല ഗവണ്മെന്റിനുണ്ട്. നിസ്സാരമായ ഒരു സംഗതിക്കാണെങ്കിൽ പണം കൂടുതൽ ചിലവാകുമെന്നു പറഞ്ഞാൽ തരക്കേടില്ല. ഇങ്ങിനെയുള്ള ഒരു പ്രധാനകാര്യത്തിൽ പണം അധി

കം ചിലവാകും എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതന്റെ അർത്ഥം മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. പഠിച്ചിട്ടുള്ളവർക്കു ജോലിയുണ്ടാക്കി കൊടുക്കണമെന്നു പറയുമ്പോൾ പണച്ചിലവെന്തെ പറയാനാകുന്നതു തൃപ്തികരമായ ഒരു മറുപടിയാണെന്നു് എന്നിയ്ക്കു തോന്നുന്നില്ല. ഇന്നു് കൊച്ചി രാജ്യഭരണകാര്യത്തിൽ തൊഴിലില്ലായ്മയുള്ള പരിഹാരമാർഗ്ഗമാണു് അതാവശ്യമായിട്ടുള്ളതു്. പ്രത്യേകിച്ചും പഠിച്ചിട്ടുള്ളവരുടെ തൊഴിലില്ലായ്മയെ പരിഹരിക്കുന്നതിന്നു പണമില്ലെങ്കിൽ അതഭേദം കൂടുതൽ പണമുണ്ടാക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ കൂടി ഗവണ്മെണ്ടു കണ്ടുപിടിക്കേണ്ടതാണു്. ഉദ്യോഗം സ്വീകരിയ്ക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ ഒരു കാലാവധി നിശ്ചയിക്കണമെന്നുള്ള സംഗതിയിൽ അത്രവളരെ ചരിയ്ക്കുവാനുള്ള യാതൊരു വിഷയവും ഇല്ല. മദ്രാസ് പ്രസിഡൻസിയിൽ തന്നെ ഇങ്ങിനെ ഉദ്യോഗകാലാവധിയെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു നിശ്ചയം ഉള്ളതായി ഞാൻ കാണുന്നു. അതു് ഞാൻ വായിച്ചിട്ടുള്ളതായി എന്നിങ്ങ് കാണുന്നു. അമേരിയയിലും മലയാളത്തിലുമുള്ള ഉദ്യോഗങ്ങൾ വളരെ പരിമിതമായ കാലത്തേയ്ക്കേ വഹിക്കുവാൻ പാടുള്ളവെന്നു് ഒരു നിശ്ചയമുള്ളതായി ഞാൻ വായിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

Mr. Thomas. Manjuran.—Which America?

Mr. K. M. Ibrahim.—The United States of America.

മിസ്റ്റർ തോമസ് മാഞ്ചുറാൻ.—അങ്ങിനെ ഇതുവരെയും ഒരു രൂൾ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നാണു തോന്നുന്നതു്.

മിസ്റ്റർ കെ. എം. ഇബ്രാഹിം.—ഉണ്ടെന്നാണു് എന്റെ കാമം. മദ്രാസിലും താഴെത്തന്നെ ഒരു നിബന്ധനയുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു.

മിസ്റ്റർ കെ. അച്ചുതമേനോൻ.—രണ്ടു ക്ലാസും അങ്ങിനെ ഒരു രൂൾ ഇല്ല.

മിസ്റ്റർ കെ. എം. ഇബ്രാഹിം.—ഉള്ളതായി ഞാൻ വായിച്ചിട്ടുള്ളതു് എന്നിയ്ക്കു നല്ല കാമയുണ്ടു്. ഇല്ല എന്നു കാണിക്കുവാൻ വല്ല പ്രമാണങ്ങളുമുണ്ടെങ്കിൽ അതു സ്വീകരിക്കുവാനും എന്നിയ്ക്കു സന്നോഷമാണു്.

ഒരു സ്ഥലത്തും ഇല്ലെന്നുതന്നെയിരുന്നാലും ബുദ്ധിപൂർവ്വമായ ഒരു സംഗതി പറയുമ്പോൾ അതിനുള്ള എതിരായ ന്യായങ്ങളല്ലേ പറയേണ്ടതു്? അർത്ഥമില്ലാതെ വയസ്സു കൂടുതലായവരെയും മറ്റും ഉദ്യോഗത്തിൽ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു ന്യായമായിട്ടുള്ളതല്ലെന്നു ഗവണ്മെണ്ടു മെമ്പർമാർ ധരിച്ചാൽ കൊള്ളാം.

പിന്നെ എഫീഷ്യൻസിയെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞു. എഫീഷ്യൻസിയുടെ കാര്യത്തിൽ ഒന്നാർ വിളിച്ചു ഉദ്യോഗം കൊടുക്കുന്നതായാൽ ഇപ്പോൾ ഉള്ളതിൽ പകുതി ചിലവുകൊണ്ടു് ഉദ്യോഗം ശരിയായി നടത്തുവാൻ സാധിക്കും. ഇന്നു കൊച്ചി രാജ്യത്തു് പബ്ലിക് വർക്കിനും മറ്റും ഒന്നാർ വിളിയുന്നതുപോലെ ഉദ്യോഗം

ഗം ടെൻറർ വിളിച്ചു കൊടുക്കുന്ന ഏല്പാടു വച്ചാൽ ഇതിലും കുറച്ചു ചിലവുകൊണ്ടു ഭരണം നിർവ്വഹിക്കുവാൻ സാധിക്കും. maximum qualification-ം minimum pay-യും കാണിച്ചുകൊണ്ടാൽ മതി. ഈ പ്രമേയം സ്വീകരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് എഫിഷ്യൻസിക്ക് യാതൊരു കുറവുമില്ല ഇത്രയും പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഞാൻ വാദമിടുന്നു.

മിസ്റ്റർ പി. സി വർക്കി.—ഈ പ്രമേയം കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതൊഴിലില്ലായ്മയെ പരിഹരിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയാണെന്ന് ഇവിടെ പറയുകയുണ്ടായി. ഇതുകൊണ്ട് ഈ രാജ്യത്തെ തൊഴിലില്ലായ്മ പരിഹരിക്കപ്പെടുമെങ്കിൽ അത് സന്തോഷകരമായ ഒരു സംഗതി തന്നെ. അതു സാധ്യമാണെങ്കിൽ ഇരുപതു കൊല്ലത്തെ സർവ്വീസ് എന്നുള്ളത് അഞ്ചു കൊല്ലമെന്നാക്കുകതോ? തൊഴിലില്ലായ്മ അധികം കുറയുമെല്ലാം; ഇന്നു കൊച്ചി സർവ്വീസിൽ ശിപായിമാരുടേതുപോലെ രണ്ടോ മൂന്നോ ആയിരം ഉദ്യോഗങ്ങളേ ഉള്ളു. വിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിച്ചു തൊഴിലാളനെ നടക്കുന്നവരുടെ സംഖ്യ നോക്കിയാൽ അതിൽ നാലോ അഞ്ചോ ഇരട്ടിയുണ്ടായിരിക്കും. ആ സ്ഥിതിയ്ക്ക് ഇരുപതു കൊല്ലത്തെ സർവ്വീസുള്ളവരെയെല്ലാം ഉദ്യോഗത്തിൽ നിന്നും പരിച്ചയച്ചാൽ ഈ നാട്ടിലെ തൊഴിലില്ലായ്മ എത്രമാത്രം പരിഹരിക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്നു വിശേഷിച്ചു പറയേണ്ടല്ലോ. അതിനാൽ ഈ പ്രമേയം സ്വീകരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ഫലമുണ്ടാകയില്ലെന്നുള്ളതു തീർച്ചയാണ് എന്ന് തന്നെയല്ല വേറെയൊരു വിധത്തിൽ തൊഴിലില്ലായ്മ വലിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇപ്പോൾ തൊഴിലില്ലാത്ത നടക്കുന്ന അല്പസ്സു വാളുരായ ചെറുപ്പക്കാരിൽ മിക്കവരും വിവാഹം ചെയ്യാത്തവരാണ്. ഇരുപതു കൊല്ലത്തെ സർവ്വീസുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ പിരിച്ചയച്ചാൽ മേല്പറഞ്ഞ തരക്കാരായി ഏതാനും പേർക്ക് തൊഴിലുണ്ടാക്കി കൊടുത്ത് ഹേറത്തെ ക്ലേശം കുറയ്ക്കാമെങ്കിലും കഡുംബഭാരമുള്ള മറ്റേ അനേകത്ത് തൊഴിലില്ലായ്മ ഭയങ്കരമായി വർദ്ധിക്കുമെന്നുള്ള വാസ്തവം നാം വിസ്മരിച്ചുകൂടരുത്. ചെറുപ്പക്കാരായുള്ളവർക്ക് കഡുംബഭാരം അധികം കാണുകയില്ല. സർവ്വീസിൽ പ്രവേശിച്ചവർ കഷ്ടിച്ചു വല്ലതും സമ്പാദിക്കാമെന്നുള്ള നിലയിൽ എന്തുബോധേയ്ക്ക് കുട്ടികളും അഞ്ചെട്ടാകും. കഡുംബഭാരവും വർദ്ധിക്കും. അങ്ങിനെയുള്ളവർ തൊഴിലില്ലാത്തവരായി തീർന്നാൽ അവരുടേയും അവരുടെ കഡുംബങ്ങളുടേയും സ്ഥിതി എത്ര ദയനീയമായിരിക്കുന്നു ചിന്തിച്ചുനോക്കുക. ഈ പ്രമേയത്തിൽ ഞാൻ വേറൊരു ദോഷം കൂടി കാണുന്നുണ്ട്.

സർവ്വീസിൽ കയറി കാൽപ്പന്താചാരം സിദ്ധിച്ചു ഒരു മാതിരി പ്രാപ്തിയോടു കൂടി എല്ലാ കാലങ്ങളും ചെയ്യാമെന്നുള്ള നില വരുമ്പോൾ അങ്ങിനെയുള്ളവരെ പരിച്ചയക്കുന്നതും ആ സ്ഥാനത്തു്

കാർയ്യപരിചയമില്ലാത്ത ചെറുപ്പക്കാരെ നിയമിക്കുന്നതും തവ മെർണ്ടിന് നഷ്ടവും കാര്യക്ഷമതയ്ക്കു ഹാനികരവുമായ ഒരേർപ്പാടാണു്.

അമേരിക്കയിലും മറ്റും അഞ്ചു കൊല്ലത്തു് ലധികം സർവ്വീസിൽ ഇരിക്കാൻ പാടില്ലെന്നാണു് നിയമമെന്നു് ഇവിടെ പറയുകയുണ്ടായി. എന്റെ അന്വേഷണത്തിൽ അങ്ങിനെയല്ല. ഞാൻ യൂറോപ്പിലെ വെച്ചേറെ രാജ്യക്കാരായ ഏതാനും യൂറോപ്യന്മാരോടു് അവരുടെ തവമെർണ്ടുഭോഗസ്ഥന്മാരെപ്പറ്റി ചോദിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അവരിൽ ചിലർ പറഞ്ഞതു് നിയോധിപന്മാർ, നിയമജ്ഞന്മാർ, പ്രൊഫസ്സർമാർ, ഇഞ്ചിനീയർമാർ മുതലായി പ്രത്യേക വാഷയങ്ങളിൽ വൈദഗ്ദ്ധ്യം പ്രാപിച്ചവർ ആരോഗ്യവാന്മാരാണെങ്കിൽ വാൾകുമെന്ന കാരണത്താൽ വയസ്സായാലും ഉദ്യോഗത്തിൽ നിന്നു പിരിച്ചുയക്കയില്ലെന്നാണു്. അവരുടെ നാട്ടിൽ അറുപതും അറുപത്തഞ്ചും വയസ്സായ ആളുകൾ ഉദ്യോഗത്തിൽ ഇരിക്കുന്നുണ്ടത്രെ. അവർ എത്ര കാലം ഉദ്യോഗത്തിൽ ഇരിക്കുന്നുവോ അത്രത്തോളം വിലയേറിയ പരിജ്ഞാനം സമ്പാദിച്ചവരാണെന്നും അവരെ കാലേ കൂട്ടി പിരിച്ചുയക്കുന്നതു രണ്ടു പ്രകാരത്തിൽ തവമെർണ്ടിനു നഷ്ടമാണെന്നും മേല്പറഞ്ഞ യൂറോപ്യന്മാർ പറയുകയുണ്ടായി. ഒന്നാമതു് പെൻഷൻ കൊടുത്തു പിരിച്ചുയക്കണം. രണ്ടാമതു അവർ ഏറിയ കാലമായി തവമെർണ്ടു ശമ്പളത്തിൽ ഇരുന്നു സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ള പരിജ്ഞാനമെല്ലാം നിഷ്പലമാകും. ഏതു നിലയിൽ നോക്കിയാലും ഈ പ്രമേയം ഗുണകരമാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

ഈ പ്രമേയം അംഗീകരിച്ചു നടപ്പിൽ വരുത്തിയാൽ തവമെർണ്ടു ഭോഗത്തു നിന്നും പറഞ്ഞതുപോലെ പണച്ചിലവും ഒട്ടേറെ വാൽക്കും. പണം ചിലവിടുന്നതു പ്രജകൾക്കു വേണ്ടിയാണല്ലോ എന്നു നമുക്കുസമാധാനിയ്ക്കാം. വേറെ വിധത്തിലുള്ള നഷ്ടമാണു് അതിലേറെ അസഹനീയം.

പ്രായം കൂടുതലായവരുടെ ബുദ്ധി മങ്ങി പോകുമെന്നു് ഇവിടെ ഒരു മെമ്പർ പറയുകയുണ്ടായി. സർവ്വീസിൽ പ്രവേശിച്ചു് ൨൦ കൊല്ലം കഴിയുമ്പോഴേയ്ക്കും ബുദ്ധി മങ്ങിപ്പോകുമെന്നു പറഞ്ഞ ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ ഈ സഭയിലിരിയ്ക്കുന്നവരുടെ കഥ മറന്നുപോയിരിക്കണം. ആ തോതു വെച്ചു കണക്കാക്കിയാൽ ബുദ്ധി മങ്ങിയവരും മങ്ങാറായവരുമാണു് ഇവിടെ അധികമുള്ളതു്. ഈ സഭയ്ക്കിടയിൽ ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് പഴഞ്ചൊല്ല് എന്റെ ഓർമ്മയിൽ വരുന്നു. “നാല്പതു വയസ്സായാൽ മാത്രമേ രോമങ്ങൾ ഒരു സഭസ്സിൽ പ്രവേശിച്ചു് അഭിപ്രായം പറയുവാൻ യോഗ്യതയുണ്ടാകയുള്ളൂ എന്നാണതു്.

മിസ്റ്റർ കെ അയ്യപ്പൻ.—വിലയം വിറ്ററിന്റെ കാലത്തെ പഴഞ്ചൊല്ലാണോ?

മിസ്റ്റർ പി. സി. വർക്കി.—ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിലുള്ള ഒരു ആപ്തവാക്യമാണത്.

ആകയാൽ ഭവതത്ത്വ വയസ്സ് പ്രായം ചെന്നവർ സർവ്വീസിലിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് യാതൊരു ഭോഷവും വരുവാനില്ല. കൂടുതൽ പ്രയോജനമാണുള്ളത്. മദ്രാസ് സംസ്ഥാനത്ത് ഉയർന്ന ജോലികൾ ചെയ്യുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ നൂറു വയസ്സ് വരെ പിരിച്ചയക്കാറില്ലല്ലോ. അത് ഈ വക പ്രയോജനങ്ങളെ ആലോചിച്ചിട്ടാണ്. ഹൈക്കോട്ട് ജഡ്ജി, ചീഫ് കോട്ട് ജഡ്ജി എന്നിങ്ങനെയുള്ള സ്ഥാനങ്ങളിൽ പ്രായവും പരിജ്ഞാനവും പ്രാപ്തിയുമുള്ളവരെ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് ഗുണകരമാണെന്നുള്ള അഭിപ്രായത്തിന് നമ്മുടെ നാടുകളിലും പുഷ്യാധികം പ്രാബല്യം സിദ്ധിച്ചു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

ബഹുമാനപ്പെട്ട പഴയന്തൂർ മെമ്പർ പ്രമേയം കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളത് തൊഴിലില്ലായ്മയെ പരിഹരിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണെല്ലോ. ഒരറ്റത്തെ തൊഴിലില്ലായ്മ കുറഞ്ഞാൽ വേറെ ഒരറ്റത്തെ തൊഴിലില്ലായ്മ വർദ്ധിക്കുന്ന കാര്യം മെമ്പർ വേണ്ടപോലെ ആലോചിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്ന് എനിക്കു ബലമായ സംശയമുണ്ട്. ഈ പ്രമേയത്തിലെ ഉദ്ദേശം എത്രതന്നെ പരിശുദ്ധമായാലും ഇതിനെ എതിർക്കാതെ തരമില്ല.

മിസ്റ്റർ ജാജ് ചാക്യാമുറി.—ഞാനും ഈ പ്രമേയത്തെ എതിർക്കുന്നു. ഇവിടെ ബഹുമാനപ്പെട്ട അവതാരകൻ തന്നെ ഇത് ഒരു ശാശ്വതമായ സംഗതിയായി വിലാസിക്കേണ്ടതല്ലെന്ന് ആദ്യമേ പറയുകയുണ്ടായി. അതായത് എക്സൈസ് കമ്മീഷണർ അവർ കർക്കശ്യം ചോദ്യം ചെയ്ത ചോദ്യം സ്ഥിരമായി ലേലം വെച്ചുകൊടുക്കുന്നില്ലെന്നും രണ്ടോ മൂന്നോ കൊല്ലം കൂടുമ്പോൾ അവയ്ക്കും കാലഹരണമുണ്ടെന്നും ഇവിടെ പറയുകയുണ്ടായി. അതുപോലെ ഗവണ്മെന്റുടേ ഗതാവിരികളായവരെയും റെക്കോൾഡ് കഴിഞ്ഞാൽ ലേലം മാറുന്ന മാതൃക പരിശുദ്ധയല്ലെന്നതാണെന്നാണ് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയത്.

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ.—അത് മൊണോപോളിയുടെ കാര്യം പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ പറഞ്ഞത്.

മിസ്റ്റർ ജാജ് ചാക്യാമുറി.—അതു തന്നെയാണ് ഞാനും പറയുന്നത്. ഗവണ്മെന്റ് സർവ്വീസ് ആക്ട് മൊണോപോളി അല്ല 'Employment' നെ സംബന്ധിച്ചു പറയുമ്പോൾ ചോദ്യം ചെയ്ത സംഗതി കൂടി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് അതിന് ഒരു മറുപടി പറയേണ്ട ചുമതലയുണ്ട്. സാധാരണ ലോവർ ഗ്രേഡ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ സ്കൂൾ ഫൈനൽ പാസായതിനുശേഷമുണ്ട്. ഏകദേശം ൧൩ വയസ്സുകമ്പോൾ സ്കൂൾ ഫൈനൽ പാസാകും. ൧൪ വയസ്സായി കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ അയാൾ മേജറായി. അപ്പോൾ ജോലിയിൽ

പ്രവേശിച്ചാൽ ഇവിടെ പറഞ്ഞ കണക്കനുസരിച്ചു നന്നു വയസ്സാകുമ്പോൾ പെൻഷൻ വാങ്ങി ചിരായണം. അതല്ല ൨൦ വയസ്സായപ്പോൾ B. A. പാസായ ഒരാളാണെന്നു വാചാരിയ്ക്കുക. അയാൾ ൨൦ വയസ്സിൽ ഉദ്യോഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ചാൽ ൪൦ വയസ്സാകുമ്പോൾ പരിഞ്ഞുപോകേണ്ടിവരും. അങ്ങനെ ൪൦ വയസ്സാകുമ്പോഴാണ് ഒരു മാതരികൾക്കും മറ്റും ചിലവുകൾ ഉണ്ടാകുന്നത്. ആ സമയം നോക്കി അവരെ ഉദ്യോഗം വാങ്ങുവാൻ പറഞ്ഞാൽ വളരെ കഷ്ടമാണ്. ഓരോരുത്തർക്കും തൊഴിലില്ലായ്മ പരിഹരിച്ചു വരുമ്പോൾ ഒടുവിൽ കൾക്കും മറ്റും നല്ലതായില്ലാതാകുന്നത്. ഇങ്ങനെ ഒരു സ്ഥിതിയാണോ നമ്മുടെ കൊച്ചിരാജ്യത്തു വരേണ്ടതെന്ന് ഞാൻ എന്റെ മാനുസ്ക്രിപ്റ്റിനോടു താഴ്മയായി ചോദിയ്ക്കുന്നു. അനവധി ആളുകൾ യാതൊരു പോംവഴിയുമില്ലാതെ, തൊഴിലില്ലാതെ അലഞ്ഞു നടക്കുന്നുണ്ട്. അവർക്കും മറ്റുള്ളവർക്കും ഒന്നുപോലെ തൊഴിലില്ലായ്മയെ പരിഹരിയ്ക്കുവാനുള്ള പ്രായോഗികമായ എന്തെങ്കിലും ഒരു മാർഗ്ഗം ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നാൽ ഞാൻ അതിനെ പാൻതാക്കുവാൻ തയ്യാറാണ്. അല്ലാതെ നവമെണ്ടുദ്യോഗം ഒരു ലേലം പോലെയാക്കണമെന്നു പറയുന്നതു ശരിയല്ല.

പിന്നെ ചില മെമ്പർമാർ ഇവിടെ പ്രസംഗിയ്ക്കുന്നതു കേട്ടാൽ ഉള്ള വിഷയങ്ങളെല്ലാം അവസാനിച്ചുപോയിട്ടു പുതിയ വിഷയം കിട്ടാതെ എന്തെങ്കിലും ഒന്നു ആലോചിച്ചു പറയുകയാണെന്നു തോന്നുകയുള്ളു. പുതിയ വിഷയങ്ങൾ വേണമെങ്കിൽ പബ്ലിക് ഫോട്ടൽസ്, റോഡ്സ് ഇങ്ങനെ ധാരാളം ഉണ്ട്. ഇതിന്നു മുമ്പു തന്നെ ബത്തു കൺട്രോൾ സംബന്ധിച്ച ഒരു പ്രമേയം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ മാതരിയാണ് ഓരോ വിഷയങ്ങൾ കൊല്ലത്തോളം ഇങ്ങനെ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരുന്നതും. ഇത്തരത്തിൽ പൊതുജനങ്ങളുടെയിടയിൽ പരിചാസത്തിന് ഇടവരുത്തുന്നതായ പ്രമേയങ്ങൾ ഇനി മേലാലേങ്കിലും അവതരിപ്പിയ്ക്കരുതെന്നാണ് എനിക്ക് ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർമാരോട് പേക്ഷിയ്ക്കുവാനുള്ളത്.

പിന്നെ ഒരു മെമ്പർ പറഞ്ഞത് ഉദ്യോഗങ്ങൾ സാധാരണ P. W. D. ൽ ടെൻറർ വെച്ചു കൊടുക്കുന്നതു പോലെ ആകാം എന്നാണ്. അതു പ്രകാരം ഇന്നു ടിവാൻജിയുടെ ഉദ്യോഗമൊ, ടിവാൻപേഷ്വറുടെ ഉദ്യോഗമൊ, ചീഫ് കോടതി ജസ്റ്റിമാരുടെ ഉദ്യോഗമൊ ടെൻറർ വെച്ചു കൊടുക്കുന്ന പക്ഷം അഞ്ഞൂറോ, ആയിരമോ ഉറപ്പിക നവമെണ്ടിലേയ്ക്ക് ആദായം കിട്ടും. കഴിഞ്ഞ കൊല്ലങ്ങളിലൊക്കെ എങ്ങനെ കൊടുത്താലും ഇക്കൊല്ലം മുതൽ അങ്ങനെ ചെയ്താൽ നവമെണ്ടിനു വലുതായ ലാഭവുമുണ്ടാകും. അങ്ങനെ കൊടുക്കണമെന്നാണോ പറയുന്നതെന്ന് ഞാൻ ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പറോടു ചോദിയ്ക്കുന്നു. അത് ഒരു വിധത്തിലും സർവ്വകാര്യോഗ്യമാല്ല.

പിന്നെ ൫൫ വയസ്സായാൽ അവരെ പിരിച്ചുവിടണമെന്നുള്ള ഭാഗം ഞാൻ സമ്മതിക്കുന്നു. ൪൦ വയസ്സ് കഴിഞ്ഞാലേ ഒരു രാൾക്ക് ഒരു സഭയിൽ കയറി അഭിപ്രായം പറയുവാൻ ശേഷിയുണ്ടാകയുള്ളൂ എന്നുവരികെ പറയുകയുണ്ടായി. ആ അഭിപ്രായത്തോടു ഞാൻ യോജിക്കുന്നില്ല. ൫൫, ൬൦ വയസ്സ് വരെ ചിലർ ജോലി ചെയ്യാൻ സാധിക്കുമായിരിക്കാം. എങ്കിലും അവരെ എടുത്തുകളയേതെ വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്ന ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. എന്തും മുത്തതാണ് നല്ലതെന്നുള്ള അഭിപ്രായം ശരിയല്ല എന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്. എന്നാൽ ൨൦ കൊല്ലം കഴിഞ്ഞാൽ പാഞ്ഞയക്കണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായം സ്വീകാരമാണെന്നു തോന്നുന്നു. അതിനാൽ ഞാൻ ഈ പ്രമേയത്തെ എതിർക്കുന്നു.

മാസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ.—ചിലർ പുതിയ സംഗതികളെക്കൂട്ടാൽ സഹിക്കുകയല്ല. അവരുടെ തലയിൽ അതുകൾ കടക്കുകയല്ല. അതുകൊണ്ടാണ് വിഷയം തീർപ്പായവരാണ് പുതിയ സംഗതികൾ പറയുന്നത് എന്ന് അവർ ആക്ഷേപിക്കുന്നത്. ഈ പ്രമേയത്തിലെ വിഷയം വളരെ മിതമായിട്ടുള്ളതും ഗവണ്മെന്റ് സ്വീകരിയ്ക്കേണ്ടതുമാണ്. ഇതിന് എതിരായി ഗവണ്മെന്റ് രണ്ടു നിയമങ്ങളാണു പറഞ്ഞത്. ഒന്ന് ഇതു സ്വീകരിച്ചാൽ പരിചയവും പാകതയും സിദ്ധിച്ച ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ സേവനം ഗവണ്മെന്റിനു നഷ്ടമാകുമെന്നതാണ്. ൫൫ വയസ്സായാൽ പിരിച്ചുവിടണമെന്നു ഗവണ്മെന്റ് സമ്മതിക്കുന്നുണ്ട്. ൫൦ വയസ്സായാൽ പിരിച്ചുവിടണമെന്നു ഈ നിയമം. ആവശ്യപ്പെടുന്നുള്ളു.

Mr. K. Achyuta Menon.—Age-bar is 25.

മാസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ.—൫൦ വയസ്സിലെങ്കിലും പിരിച്ചുവിട്ടാൽ മതിയാകും. ൪൦, ൪൫ വയസ്സിൽ പരിചയം സിദ്ധിക്കുവാൻ കഴിയാത്ത ഒരാളെ പിന്നെയും വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നില്ല. വലിയ പ്രയോജനമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. സാമാന്യം ബുദ്ധിയുള്ളവർക്ക് ഏതെങ്കിലും ഒരു ജോലിയിൽ നാലഞ്ചു കൊല്ലം കഴിയുമ്പോൾ പ്രായോഗികമായി വേണ്ട പരിചയം സിദ്ധിക്കും. ഉണ്ണൂറ്റുമായാ ഇൻഡ്സ്ട്രിയൽ ആളുകൾക്കു വേഗം വളർച്ചയും പാകതയും വരുന്നു. ൫൦ വയസ്സാകുമ്പോഴേക്കും സാധാരണ വരേണ്ട വളർച്ച എത്തിക്കഴിഞ്ഞു. യൂറോപ്പിലെ മാതിരിയല്ല ഇവിടത്തെ സ്ഥിതി.

പണം അധികം ചിലവാകുമെന്നാണ് പിന്നെ ഒരു നിയമം നിയമിച്ചത് എതിരായി പറഞ്ഞത്. പെൻഷൻ പകുതിയാണ്. പുതുതായി വരുന്ന ആൾക്കും മുന്തിരുന്ന ആൾക്കു കൊടുത്തതിന്നു തുല്യ പകുതിയേ കൊടുക്കേണ്ടിവരികയുള്ളൂ. അപ്പോൾ ചിലവു കൂടുവാൻ നിയമമില്ലെന്നു തോന്നുന്നു.

൪൦ വയസ്സ് കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ആളുകളുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ മാറാൻ പ്രയാസമാണ്. അതുകൊണ്ട് ൫൦ വയസ്സായ ഉ

ദേശാഭിമാനം പരിശുദ്ധി വരുത്തുവാൻ ചെറുപ്പക്കാരെ വയസ്സനുസരിച്ച് നിയമിക്കണം. ഗവണ്മെന്റിനും കൂടാതെ റിജിസ്ട്രേഷൻ ഓഫീസിലും ആവശ്യമാണ്.

വിദഗ്ദ്ധന്മാരുടെ ഇടയിലെ തൊഴിലില്ലായ്മ പരിഹരിക്കാൻ ഈ നിയമം വളരെ സഹായിക്കും. തൊഴിലില്ലാത്തവർ തൊഴിലുണ്ടാക്കുവാൻ വേണ്ട അമേരിക്കയിലും മറ്റും വേലക്കാരെ തൊഴിൽ സമയം കുറയ്ക്കുന്നതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന തത്വമാണ് ഈ നിയമത്തിലും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. ഈ നിയമം ഇതേപടിതന്നെ നടപ്പാക്കണമെന്നു നിബന്ധമില്ല.

Mr. K. Achyuta Menon.—Sir, the resolution has already been opposed by the Government side and I feel I am not justified in making a long speech. The issue is very clear. Some arbitrary line has to be drawn as to when a Government servant is to retire. Our C. S. R. provides that the Government servants should be compulsorily retired at the age of 55. The resolution in effect seeks to modify it and says that he ought to be compulsorily retired at the age of 40. One essential fact that has to be borne in mind is that there is an age-bar. Beyond 25 you cannot get into service without being exempted.

Mr. K. Ayyappan.—Why not make a change there?

Mr. K. Achyuta Menon.—No change is proposed there. If there is no age-bar aged persons would seek to come in. Otherwise the rule is unworkable. If there is no age-bar the result is certainly unworkable. I suppose Hon'ble Members will appreciate that. If you take away the age-bar nothing prevents a man of 40 being entertained in service and if he is to continue for 20 years he will be more than 55. Therefore it seems to me that it is indispensable to have an age limit.

Mr. K. Ayyappan.—Then raise it.

Mr. K. Achyuta Menon.—Raise it to what?

Mr. K. M. Ibrahim.—To 30.

Mr. K. Achyuta Menon.—That is to say allow these people to roam about for 10 years. One fails to see the difference between 30 and 40. We are told that we are concerned with facts. Everybody lays claim to facts. It is one of those mysterious things which everybody claims to possess. It is claimed by everybody and it is very doubtful as to who the persons who can justly claim to be entitled to that possession are. Let us test what are the facts here. It is said that at 40 a man becomes senile. What is the authority for saying that he is on the downward path at the age of 40 beyond emphatic assertion and gratuitous assumption? So far as I know a man at 40 is just beginning to get into the full stature of his powers and it will

take some time before he actually reaches the plenitude of his powers. We have arbitrarily to find out a certain age when a man can be said to have slid into decay. As it now stands when a man reaches the age of 55 he will be presumed to be unfit for the service. The propriety of even that is doubtful. But it is a very strange proposition to say that at 40 a man is on his downward path. Unless that fact, that alleged fact, is supported by cogent reasoning one feels very diffident in accepting the assumption for all that it is said to be. That is one thing.

Then it was said that this provides a panacea for unemployment. Have we got statistics of the people who are outside the service? The resolution has the merit of novelty but hardly of efficacy. There are very many countries in the world at present seeking for some solution for unemployment. It is strange they have not had the requisite intelligence for discovering anything like this. Every Census Report has devoted a chapter on unemployment and I have not found anything there remotely resembling this resolution. It is claimed for the resolution that it takes away at one stroke all unemployment. We have got here a panacea for all unemployment diseases and how does it do it? By simply reducing the age of retirement to 45. Simple no doubt but so hopeless ineffectual. The C. S. R. of most countries put the minimum as 55. The idea behind the resolution looks like our ancient Mamangam, when kings were killed to provide place for their successors. When the people found the would be successor to be healthy, vigorous and enterprising, the other unfortunate king's head was cut off and the young man was installed. I do not propose to say much more. The resolution is in the nature of a violent experiment with nothing to commend it for acceptance except its violence. The Director of Public Instruction has very clearly pointed out that both in the interests of efficiency and economy the existing rule should not be departed from. The question is whether we should leave the safe anchorage of the dependable rule that we have now. I venture to assert that the Government will not be justified in embarking upon any such experiment for regulating the age in public service, as is proposed to be taken by this resolution.

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ.—സാർ, ഈ പ്രമേയത്തെ എതിർത്തു സംസാരിച്ച മെമ്പർമാർക്കുള്ള മറുപടികളെല്ലാം ഇതിനെ അനുകൂലിച്ച മെമ്പർമാർ പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ എനിക്കും ഈ പ്രമേയത്തിന് ഒരു മറുപടി പറയേണ്ട കടമയുള്ളതിനാൽ വേറെ ചില സംഗതികൾക്കു ഇവിടെ മറുപടി പറഞ്ഞല്ലാത്തതുകൊണ്ട് അതിനെക്കുറിച്ചുമാത്രം കൺസൈഡറേഷൻ വാക്ക് പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഒരു ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ ഇവിടെ പറഞ്ഞതു്

ഇരുപതു കൊല്ലം ആക്കിയതുകൊണ്ട് വലിയ കാര്യമൊന്നുമില്ലെന്നും അഞ്ചു കൊല്ലമാക്കിയാൽ വിരോധമില്ലെന്നുമാണ്. ഞാൻ ഈ പ്രമേയം അവതരിപ്പിച്ച അവസരത്തിൽ തന്നെ അഞ്ചോ പത്തോ കൊല്ലമാക്കിയാലും വിരോധമില്ലെന്നു പറയുകയുണ്ടായി. ആ ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർതന്നെ അങ്ങനെ ഒരു ഭേദഗതി കൊണ്ടുവന്നാൽ അതിനെ തീർച്ചയായും ചിന്താക്കുവാൻ ഞാൻ തയ്യാറാണ്. ആ ഭേദഗതി ഗവണ്മെന്റ് സ്വീകരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ എനിയ്ക്കു സമ്മതവുമാണ്. ഈ പ്രമേയം കൊണ്ട് തൊഴിലില്ലായ്മക്കു യാതൊരു കുറവും ഉണ്ടാകുന്നതല്ലെന്നും ഇരുപതു കൊല്ലം സർവ്വീസുള്ളവരെ പുറത്താക്കിയാൽ വേറൊരു ഭാഗത്തുകൂടി തൊഴിലില്ലായ്മ വർദ്ധിക്കുമെന്നും ഒരു മെമ്പർ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിന്റെ അർത്ഥമെന്താണെന്ന് എനിയ്ക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. ഇരുപതു കൊല്ലം സർവ്വീസിലുണ്ടെന്നിട്ട് പുറത്തു പോകുന്ന ആളുകൾക്ക് ചെൻഷൻ കൊടുത്തുകൂടി എന്ന് ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ഗവണ്മെണ്ടിന് പണമില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്ക് എങ്ങനെ ചെൻഷൻ കിട്ടും? നിങ്ങൾക്കു പണം തരേണ്ട എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ചെൻഷൻ കിട്ടിയല്ലെങ്കിൽ അതു പറയാമായിരുന്നു. ചെൻഷൻ പറ്റി പോകുന്ന ആളുകൾക്ക് ചിന്നെ എങ്ങനെയാണ് തൊഴിലില്ലായ്മ കൊണ്ട് കഷ്ടപ്പെടാൻണ്ടാകുന്നതെന്ന് എനിയ്ക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. ഇരുപതു വർഷം ഉദ്യോഗമുള്ള ആളുകൾ തൊഴിലില്ലായ്മക്കാർ ആകുന്നതെങ്ങിനെ? ഗവണ്മെണ്ടുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ പുറത്തു പോയിക്കഴിഞ്ഞാൽ മരിക്കുന്നതു വരെ തൊഴിലില്ലായ്മക്കാരല്ല. ചെൻഷൻ പറ്റി പോകുന്നവരെ തൊഴിലില്ലായ്മക്കാരായി കണക്കാക്കുവാൻ ഞാൻ തയ്യാറാമല്ല. ഈ സംഗതിയെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞ ന്യായം വളരെ ശരിയാണെന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നുമില്ല.

ചിന്നെ ഒരു സംഗതി പറഞ്ഞു കേട്ടത് എക്സ്പീരിയൻസിനെപ്പറ്റിയാണ്. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ചിരിഞ്ഞുപോകുന്നതായാലും ആ സ്ഥാനത്തു ചെറുപ്പക്കാർ എങ്ങനെ വന്നുചേരും; അവർക്കൊക്കെ പരിചയമാകുവാൻ കുറച്ചു കാലതാമസം വേണ്ടിവരും; പരിചയമാകുമ്പോൾ ൪൫, ൫൦ വയസ്സോളമാകും എന്നെല്ലാം ഇവിടെ പറയുകയുണ്ടായി; അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ ൫൫ വയസ്സ് എന്നു കൂടുതൽ ൫൫ വയസ്സാക്കരുതേ? ൪൫ വയസ്സ് കഴിഞ്ഞു ഉദ്യോഗത്തിൽ കയറാൻ പാടുള്ളവെന്നും ൫൫ വയസ്സുവരെ ഇരിക്കണമെന്നും വയ്ക്കരുതേ? ഒന്നുപറഞ്ഞാൽ അതിന് അങ്ങേപ്പറയുകയുള്ള വഴിയും പറയണം. ഇന്നു ഇവിടെ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് ഫെഡറലിൽ ചെറുപ്പക്കാരായുള്ളവരിൽ ആരെയാണ് മോശമായിട്ടു കണക്കാക്കേണ്ടത്? ഡയറക്ടർ ആഫ് പബ്ലിക് ഇൻസ്റ്റർക്ഷൻ എത്ര കൊല്ലത്തെ എക്സ്പീരിയൻസു കഴിഞ്ഞിട്ടാണ് വന്നതെന്നു പറഞ്ഞാൽ കൊള്ളാം. അതുപോലെതന്നെ ചീഫ് ഇഞ്ചിനീയറും എത്ര കൊല്ലത്തെ എക്സ്പീരിയൻസു കഴിഞ്ഞിട്ടാണ് വന്നതെന്നു

പറഞ്ഞാൽ കൊള്ളാം. ഇങ്ങിനെ നോക്കിയാൽ ഇതിനൊക്കെ ഒരടിസ്ഥാനവുമില്ല. എന്തൊരുത്തനും ഏതു സ്ഥാനത്തു വന്നാലും അതു് നടത്തേണ്ട മാതിരി നടത്തും.

ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ ഇരുപതു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞു പിരിച്ചുവിട്ടാൽ അവരുടെ കുടുംബങ്ങളൊക്കെ കഷ്ടപ്പെടുമെന്നു പറയുകയുണ്ടായി. എന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ കുടുംബങ്ങളൊക്കെ കുടുംബമായിത്തന്നെ നടക്കും. അതുകൊണ്ടു് ചെറുപ്പക്കാർ വന്നാൽ തരക്കേടുകൾമെന്നുള്ളതനു് മുമ്പുപറഞ്ഞ രണ്ടു ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർത്തന്നെ തെളിവാണു്.

പിന്നെ ബഹുമാനപ്പെട്ട പള്ളത്തു മെമ്പർ അവർകൾ എന്റെ ഈ പ്രമേയത്തിൽ കാര്യമായിട്ടു് യാതൊന്നും കാണുന്നില്ലെന്നു പറഞ്ഞതിൽ എന്നിങ്ങ ലേരവും അതീതയുമില്ല. അദ്ദേഹത്തിനു് ആവശ്യമുള്ള വിഷയം പോരാത്തതുകൊണ്ടോ വിഷയം തീർന്നുപോയിട്ടോ ആണു് കൌൺസിലിൽ ഈ വിഷയം കൊണ്ടുവന്നതെന്നു് അദ്ദേഹം പറയുകയുണ്ടായി. പേഴ്സനലായി പറയുമ്പോൾ പേഴ്സനലായിട്ടു മറുപടി പറയാതെയും തരമില്ല. എന്നിങ്ങ വിഷയം തീർന്നില്ല. കൌൺസിൽ മെമ്പർസ്ഥാനം ബത്ത വാങ്ങുവാൻ വേണ്ടിയുള്ള ഒന്നായിട്ടു് വിചാരിച്ചുപഴയ നൂർമെമ്പർ ഇവിടെ വന്നിട്ടുള്ളതു്. യോഗാതയ്യുവേണ്ടിയും വന്നിട്ടുള്ളതല്ല. പത്രങ്ങളിൽപേരു കാണുവാനുമല്ല. എന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ എന്റെ നിഷ്കാമകമണ്ഡലത്തിനു് ഉണമാണെന്നുതോന്നുന്ന സംഗതികളെ മെമ്പർമാരിനെ ധരിപ്പിക്കുക; അതു ഉണമാണെന്നുണ്ടെങ്കിൽ സ്വീകരിക്കട്ടെ; അല്ലെങ്കിൽ എന്റെ ചുമതല തീർത്തുവെന്നുള്ള കൃത്യംതന്നെ എനിക്കുണ്ടു്. എനിക്കുള്ള വിഷയം ഇതുകൊണ്ടൊന്നും തീർന്നുപോയിട്ടില്ല. ഇനി ഒരു കൊല്ലത്തേയ്ക്കും കൂടിയുള്ള വിഷയം കയ്യിൽ stock ഉണ്ടെന്നു് ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ ധരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

മിസ്റ്റർ ജോജു മാകുവാറ.—എല്ലാം ഈ ജാതിതന്നെയാണോ?

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ.—ആ സമയംവരെ ക്ഷമിച്ചിരുന്നാൽ ഏതുജാതിയാണെന്നു് അപ്പോൾ കാണാം. എന്നാൽ അദ്ദേഹം ഇതുവരെ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള വിഷയംപോലെയല്ല ഇതു് എന്നേ. അദ്ദേഹത്തെ ഇപ്പോൾ ധരിപ്പിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളു.

ഈകാര്യം ഇവിടെ കൊണ്ടുവരേണ്ടതില്ലെന്നു് ഒരു ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ ഇന്നലെ എഴുന്നാട്ടു പറയുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹത്തോടു് at least a small portion എന്നാണു് ഞാൻ അപ്പോൾ മറുപടി പറഞ്ഞതു്.

ഇപ്പോൾ പറിച്ചിട്ടുള്ളവർ ധാരാളമുണ്ടു്. അവർ പുറമെ എവിടെ പോയാലും ഉദ്യോഗമില്ല. നാട്ടിലും വല്ല ഉദ്യോഗം

തത്തലും കയറവിടുവാൻ യാതൊരു മാർദ്ദവമില്ല. ആ സ്ഥിതിയ്ക്ക് ഇന്ന് ഉദ്യോഗത്തിലിരിക്കുന്നവർ ഇരുപതുകൊല്ലമെന്നൊരു തോതുവെച്ചിട്ട് മാറി കൊടുക്കുന്നതുകൊണ്ട് അതും ഒരു റവല്യൂഷൻ റിപ്രൈന്റ് ആകയില്ല. അതിനുവേണ്ടിയാണ് ഇരുപതുകൊല്ലമെന്നൊരു ലിമിറ്റു വെച്ചത്. ഏതെന്നും ഒരു ലിമിറ്റു ആവശ്യമാണ്. ഇരുപതുകൊല്ലം സർവ്വീസ് തികഞ്ഞവർ പുറത്തുപോയാൽ അവരുടെ സ്ഥാനത്ത് മറ്റുള്ളവർക്കു വരാം. അപ്പോൾ വളരെ കുറച്ചെങ്കിലും ആളുകളുടെ തൊഴിലില്ലായ്മ പരിഹരിക്കാമെന്നല്ലാതെ തൊഴിലില്ലായ്മ മഴുവനം ഇല്ലാതാകുന്നില്ല. തൊഴിലില്ലായ്മയെ പരിഹരിക്കുന്നതിന് പലവഴികളുള്ളതിൽ ഒന്നാണ് ഇത്. ഇത് വിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിച്ചു തൊഴിലില്ലാതിരിക്കുന്നവരുടെ രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള ഒരു പ്രമേയമാണ്. എന്നാൽ ഇത് സ്വീകരിക്കുവാൻ ഗവണ്മെന്റ് തയ്യാറല്ലെന്നും കൺസ്റ്റിട്യൂട്ടീവായിട്ട് എന്തെങ്കിലും പറഞ്ഞാൽ സ്വീകരിക്കാമെന്നുള്ളത് ഗവണ്മെന്റിന്റെ മറുപടികൊണ്ട് തീർച്ചപ്പെട്ടു. ഇവിടെ ഞങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുന്നതൊന്നും കൺസ്റ്റിട്യൂട്ടീവായിട്ടുള്ളതല്ലെന്നാണ് ഗവണ്മെന്റു പറയുന്നത്. ഗവണ്മെന്റ് ഇവിടെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള മറുപടിയൽനിന്നും കൊച്ചിരാജ്യത്ത് പുതിയ വല്ലാപ്പാടും നടപ്പിൽ വരുത്തണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ അസംബളിയിൽ പാസായി അത് മദ്രാസിലും തിരുവിതാംകൂറിലുമൊക്കെ നിയമമായതിനു ശേഷം ഇവിടെയും സ്വീകരിക്കുവാൻ വിരോധമില്ല എന്നാണ് ഞാൻ ധരിച്ചത്. ഇതു ഏതു ഗവണ്മെന്റും മറുപടി പറയാറുള്ളതാണ്. നിങ്ങൾക്ക് ഇതു നല്ലതാണെന്നു തോന്നിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ തീർച്ചയായും ഇത് ഒരു എക്സിപരിമെൻറലായിട്ടു നോക്കണമെന്നുമാത്രമേ ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നുള്ളൂ.

ഇതിൽ മിലി സംഗതികൾ കൂടി അന്തർവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇന്നിവിടെ പറഞ്ഞതുപോലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ മുപ്പത്തെട്ടോ നാല്പതോ വയസ്സുകൾപ്പോൾ ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നും പിരിഞ്ഞുപോയി എന്നുതന്നെ വിചാരിക്കുക. അങ്ങിനെ ഇന്നത്തെ ചെറുപ്പക്കാരായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ മുഴുവനും ചെൻഷൻപററി പുറത്തുവന്നിട്ട് ഈ ഭാഗത്ത് ഞങ്ങളെപ്പോലെ ഓരോ നിയോജകമണ്ഡല പ്രതിനിധികളായി വന്നിരുന്നാൽ നിങ്ങൾ അന്നത്തെ ഗവണ്മെന്റിനോട് ഇപ്പോൾ ഇവിടെ പ്രസംഗിക്കുന്നതുപോലെയുള്ള വഷളുത്തരമൊന്നും പ്രസംഗിക്കുകയില്ല എന്നുള്ളതു തീർച്ചയാണ്. നാടടക്കം നന്നാക്കേണ്ടുകായ ഈ കാര്യത്തിനുവേണ്ടി നിങ്ങളുടെയടിയിൽ ചിലരെങ്കിലും പുറത്തുവരുവാൻ തയ്യാറാകുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതു രാജ്യക്ഷേമമാണ്.

പിന്നെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും അനുദ്യോഗസ്ഥന്മാരും രണ്ടു ഭാഗമായിട്ടാണ് നില്ക്കുന്നതെന്നും അത് പാലിൽ ആയിട്ട് പോ

കുന്നതാണെന്നുള്ള ഒരു ഉദ്ദേശം കൂടി ഇതിൽ അന്തർവച്ചുകിടക്കുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഈ പ്രമേയം വളരെ കൺസ്റ്റ്രക്റ്റീവായ ഒരു പ്രൊപ്പോസലാണെന്നും എനിയ്ക്ക് വളരെ ബോദ്ധ്യമുണ്ട്. ആ സ്ഥിതിയ്ക്ക് ഇതിനെപ്പറ്റി ഭയവായി എന്തെങ്കിലുമൊന്ന് ആലോചിച്ച് ഇതിൽ സ്വല്പം വല്ല മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തിയിട്ടെങ്കിലും റൂറൽ വിഭാഗം വലിയ വിരോധമൊന്നും കൂടാതെ കറച്ചാട്ടുകൾക്കു കൂടി അകത്തേക്കു കടക്കുവാനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗം ഉണ്ടാക്കിയാൽ കൊള്ളാമെന്ന് ഞാൻ ഒന്നുകൂടി ഗവണ്മെന്റിനോടു് അപേക്ഷിക്കുന്നു. ഗവണ്മെന്റിന്റെ മനഃസ്ഥിതി ഈ വിഷയത്തിൽ എന്താണെന്നറിയുവാൻവേണ്ടി ഇതു വോട്ടിനിട്ട് ഞങ്ങളുടെ ശക്തിമുഴുവൻ ഇപ്പോൾ പ്രയോഗിക്കുവാൻ തയ്യാറിലു.

മിസ്റ്റർ ജാജു മറാഠി.—വളരെ ഉപകാരം.

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ.—ഇതിന്റെ എതിർപ്പിനെക്കുറിച്ചുള്ള വിചാരമോ ഭയമോ എനിക്കു ലേശമില്ല. എതിർക്കുയാണെങ്കിൽ പോൾ എടുക്കുന്നതന്നെ. ചെന്നെ എന്താണു ഭയം? വിഷയത്തിന് ശക്തിയുണ്ടെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ ജയിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ കൺസിലിന്റെ വോട്ടിനു വിലയില്ല. തോറ്റാലും ജയിച്ചാലും ശരി. ആ കാര്യത്തിൽ എനിക്കു ഭയമില്ല. തൊഴിലില്ലായ്മ എന്ന ഒരു പ്രോബ്ലം വളരെ ഗൗരവമായ ഒന്നാണ്. ഇത് വോട്ടിനിടുകയാണെങ്കിൽ മുമ്പ് ഒരു പ്രമേയം വോട്ടിനിട്ടതുപോലെയാകും അതിനാൽ ഗവണ്മെന്റ് ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് വളരെ ഗൗരവമായി ആലോചിക്കേണ്ടതാണെന്ന് അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ ഇതിനെ ചിൻതപ്പെടുത്തുവാൻ അനുവാദം ചോദിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

Resolution was, with leave, withdrawn.

Amount sanctioned for Rural Uplift--70% to be allotted for Panchayat Department.

Mr. Joseph Pettah.—The resolution standing in my name runs thus.—

This Council recommends to the Government that at least 70 per cent of the amount sanctioned for rural uplift in honour of the visit of Their Excellencies, The Earl and the Countess of Willingdon, be allotted to the Panchayat Department to be spent on rural communications, shiras, tanks and wells.

Sir, in moving this resolution, I beg to express first of all my thanks to His Gracious Highness, Our Maharaja for having appreciated the difficulties of the rural people and come to their aid with a lakh of rupees. I am aware that this one lakh of rupees will not go a long way in solving this rural depression. Still half a loaf is better than none and therefore at this time, especially in these days of depression, this one lakh of rupees will